

Een dankbare en fijne herinnering aan

Marie Lansink - Gilbers

sinds 29 december 1998
weduwe van Jan Lansink

Marie werd geboren in De Lutte op 13 september 1918. Ze is overleden op 28 juli 2004 in verpleegtehuis Oldenhove te Losser. Wij hebben afscheid van haar genomen tijdens een uitvaartviering in de Drieënhedskerk, waarna we haar hebben begeleid naar haar laatste rustplaats op de begraafplaats aan de Hengelosestraat te Oldenzaal.

*Een moeder sterft altijd te vroeg,
al wordt zij nog zo oud.*

*Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.*

*Maar als de dagen tellen gaan,
zij ziek wordt, moe en benauwd.*

*Bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt.*

Dankbaar voor alles wat zij voor ons heeft betekend nemen wij met pijn in ons hart afscheid van Marie. Je was een taaie vrouw die zich niet door tegenslagen uit het veld liet slaan. Toen je rond je vijftigste ernstig ziek werd en een nier moest missen, ben je door je wilskracht er weer bovenop gekomen. Nadat Jan werd afgekeurd heb je het gezin draaiende gehouden. We herinneren ons de gastvrijheid, waarmee iedereen werd ontvangen.

Je had een groot gevoel voor rechtvaardigheid. Iedereen was even belangrijk en had evenveel recht. Wat de een kreeg, kreeg de ander ook.

De aanhang werd volledig in het gezin opgenomen. We denken nog vaak terug aan die gezellige tijd. Marie was dol op spelletjes. Je kon 's avonds niet komen of het was verplicht kaarten.

Je haalde nog op latere leeftijd je rijbewijs. Samen met Jan er op uit. Hij wou elke dag wel toeren. De jaren gingen tellen en ze verhuisden van Hengelo naar Oldenzaal. Samen genieten van de kleinkinderen. Daar waren jullie helemaal vol van.

De gezondheid van Jan ging stapje voor stapje achteruit en jullie kregen met z'n tweeën een kamer in de Molenkamp. Na het overlijden van Jan moest je alleen verder. Het was een moeilijke tijd, maar ook nu ging je zonder klagen verder. Het verzorgen van Jan heeft een zware tol van het lichaam geëist. Na de armbreuk in december 2003 ging je gezondheid snel achteruit, maar klagen deed je niet.

Samen met de kinderen en kleinkinderen heb je in maart genoten van het familieweekend in Annen. Je fleurde weer helemaal op. Maar je lichaam liet je steeds meer in de steek. Je had er vrede mee, iedereen was op zijn plaats.

Het lijkt wel of je het moment om te sterven zelf hebt gekozen. Niemand hoefde van een verre bestemming terug te keren. Je wou niemand tot last zijn. Je stierf alleen.

Marie, we weten zeker dat onze Vader jou tot zich heeft genomen met dezelfde gastvrijheid die jij aan anderen gaf.

Wij danken u voor uw belangstelling en medeleven.

Kinderen en kleinkinderen.